

A cavall entre els sons del Tibet

El Théâtre Zingaro estrena 'Loungta' a la Mar Bella

Marta Monedero

Col·locar el gènere humà a la cúspide de la jerarquia de la vida és una idea que la tribu del Théâtre Zingaro potser no comparteix

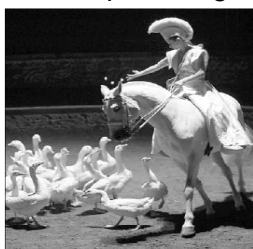
L'esperit nòmada dels genets i cavalls del Théâtre Zingaro els ha dut a reivindicar els cants sagrats dels monjos tibetans en el seu últim muntatge.

'Loungta'
Complex esportiu Mar Bella
Del 19/05 al 04/06

Olor d'encens, veus profundes dels monjos del monestir de Guyto -a la frontera indo-xinesa- que entonen els seus cants monotonals, cavalls criolls argentins sense selles ni brides, oques, sorra vermella i negra. Xamanisme i doma van sempre de bracet als muntatges del Théâtre Zingaro i en aquest últim, *Loungta*, no podia ser d'altra manera. L'univers i el virtuosisme de Bartabas pot agradar més o menys, però segur que no deixa indiferent. Amb el seu nou espectacle, Bartabas enfila els seus cavalls al vent, com si fossin les banderoles de colors que simbolitzen les oracions budistes que onegen rebels al Tibet.

"Els meus espectacles no tenen història, jo només proposo ambients i sensibilitats i cadascú se les fa seves", deia ahir aquest genet de llargues patilles que dirigeix una companyia de quaranta-cinc persones i vint cavalls que, des de l'any passat, té seu a l'Acadèmia Eqüestre del castell de Versailles i en què no està clar que el gènere humà es col·loqui en la cúspide de la jerarquia de la vida.

"Al Théâtre Zingaro ens hem inventat la nostra pròpia cultura", mentre que els tibetans "viuen exiliats i només tenen la seva pròpia cultura, cosa que els permet seguir existint". Així doncs, l'artista presenta "la situació d'aquests monjos, com una causa a defensar". N'explica que la música per a ells "no és un mer element sinó que compleix una funció tècnica per a la meditació", aspecte que ha volgut posar de relleu al seu muntatge. "Cal trobar el temps oportú perquè les imatges s'entenguin, cal crear un estadi de percepció diferent". I és que Bartabas, a part d'un profund coneixedor del budisme, adora els rituals. Qui fa tres anys va poder veure *Tryptik*, també a la Mar Bella, en pot donar fe. Llavors va tenir algun problema amb la humitat de la sorra, una qüestió que aquest cop "està del tot solucionada". Com fa sempre, el cap de colla dels Zingaro reitera que els seus espectacles no estan destinats a veure cavalls. El que li interessa en el seu procés creatiu és la relació de l'home amb el cavall, perquè "el cavall és com un mirall i cal tenir-hi una relació sensible i amorosa. Si ets sensible i li dones amor, te'ls tornarà". Però perquè això passi, "l'has d'escoltar". "Vivim una època en la qual tothom té una opinió formada, però ningú escolta". Res més a prop de l'esperit del Fòrum.



Les oques també tenen un paper a Loungta.
Arxiu